

?Hong Kong, la gent d'ordre i els mòbils barats

«És molt fàcil no anar a un festival on actua Matisyahu, però no ho és tant renunciar a aquell Huawei tan magnífic»

Honk Kong no se'n sortirà. No cal esventrar gaires aus per fer aquest auguri. Només cal tenir present la determinació del règim xinès a no fer cap passa -ni ara ni mai- cap a la democràcia. Però també als bons ulls amb què -més enllà de la retòrica- ho veuen tot plegat les forces d'ordre del planeta. I als productes barats *made in China*, naturalment.

Com en d'altres latituds, els activistes hongkonesos són prou conscients que la seva lluita democràtica no té gaire futur sense una hipotètica reacció internacional. Amb bon criteri, han considerat que, perquè el món no només els miri, sinó que també se'n preocupi, era molt més efectiu ocupar el vuitè aeroport del món que no seguir manifestant-se amb paraigües grocs. Però el món no farà gaire cosa.

No faran gaire cosa els estats contra un gegant econòmic -i militar- com la Xina, per raons òbvies. Menys encara els poders econòmics del món. No només per raons monetàries encara més òbvies, sinó perquè estan secretament enamorats del gran experiment que suposa la Xina: un règim dictatorial, però pròsper econòmicament i amb una capa de modernitat que fa oblidar -fins i tot als seus habitants- els seus trets gairebé orwellians. És a dir, el somni humit de qualsevol poder fàctic digne d'aquest nom.

I no farà gaire cosa l'opinió pública occidental, a banda d'alçar una mica la veu. L'única mesura que de debò podria fer mal a Pequín, un boicot dels consumidors, és absolutament inimaginable. Perquè és molt fàcil no anar a un festival on actua Matisyahu, però no ho és tant renunciar a aquell Huawei tan magnífic, a un preu tan competitiu i a prova de les consciències més compromeses.